

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

I. Nomen Domini. Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus, & non respexit in vanitates & insanias falsas. Ps. 39. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

JANUARIUS

I.

Nomen Domini.

Beatus vir, cuius est nomen Domini spes ejus, & non respexit in vanitates & insanas falsas. Pl. 39. 5.

1. Considera, quale sit illud nomen Domini, quod peculiari modo firmare debeat spem tuam. Illud utique, quod est super omne nomen: videlicet Nomen Jesu, illud ipsum, quod hodierno die sanguine suo sibi comparavit. Nō se solum, quōd ille gerat hoc Nomen, omnem præbere debet fiduciam: *Sperent in te, qui noverunt nomen tuum. Ps. 9.* non enim ex inani jactantia more hominum nomen sibi arrogat Dominus. Nec dici potest Salvator & non esse. Satis est, ut hoc illum suas agere, quod est: *Scitote, quia nullus speravit in Domino, & confusus est.*

2. Considera, quam merito dicatur *Beatus*, qui spem suam collocat in Domino. Nam in eo collocat, qui est summa Potentia, summa sapientia, summa Bonitas. Et ideo non tantum potest, neque duntaxat scit, sed & summopere desiderat optima quæque præstare nobis. Non ita beatus erit, qui spem suam ponit in homini. *R. P. Pauli Segneri Manna Anima.*

bus. Quin potius quam infelix est ille. Ratio volunt homines aliquid nobis præstare boni: & ut velint, quo modo id præstent, nesciunt; & ut sciunt, nequeunt præstare. *Defecerunt oculi nostri ad auxilium nostrum vanum, cum respiceremus attenti ad gentem, qua salvari non poterat. Thr. 4. 17.* Et hos tu cupis esse salutis tuæ assertores?

3. Considera, spem suam ita habere in Domino non adeo levis esse negotij, ut primâ fronte videri possit. Et ideo qui felici auspicio ad hoc pertingit, non homo, sed vir appellatur: *Beatus vir.* Quia ad id non vulgari fortitudine opus est, fortitudine, quâ incipias sperare, fortitudine, ne desistas. Multi non incipiunt, quia suâ terribili miseriâ, non existimant se magnis recipiendis gratijs idoneos. Multi tantisper incipiunt sperare, sed non pergunt, ceu frustra sperent. Sive quia DEUS suspendit gratias, ut ad illas amplius suspirent; sive quia illas largitur quidem, sed occultè. Non ita tu, non ita. Sed esto semper *Vir*, hoc est,

A

est,

est, semper fortis ad sperandum. Quamvis alia quoque est ratio, cur is, qui sperat in Domino, Vir nominetur, quia talis redditur sperando. Et quæ demum est fortitudo animi nisi spes? *Fortitudinem meam ad te custodiam, quia DEUS susceptor meus es.* Ita DEO dicebat David. Sed quis non videt, cum ait: *fortitudinem meam,* perinde esse, ac si dicat: *spem meam.*

4. Considera, quis spem istam fructus sequatur. Nempe contemptus bonorum hujus mundi, quorum aliqua Vanitates, alia Infaniae vocantur. *Vanitates & infanias.* Quibusdam ex his bonis frui licet, & ista nomen merentur Vanitatis, quia nihil firmum & solidum illis subest. Non fatiant cor humanum: *Verè mendacium possederunt Patres nostri, vanitatem, qua eis non profuit.* Jer. 16. 19. Alijs non datur frui absque peccato. Et ista non solum merentur nomen vanitatis sed infaniae. Quæ enim major infania committi possit ab hominibus, quam ijs bonis delectari, quæ aliquando verantur in malum tam grave? nã isti, dum letantur, insanunt. Sap. 14. 28.

5. Considera, quàm vili loco habenda tibi sint ejusmodi bona. Nec aspectu quidem dignanda, ut dicitur: *Non respexit.* Eoque majori causâ,

quòd facillimè te possint inescare. Naturales infaniae tales se monstrant, quales revera sunt: sed non ita infaniae mundi, quas morales dicere possumus. Nam istæ ab innumeris pro sapientiâ habentur. Et idcirco, ut discernantur ab alijs, falsæ, seu mendaces infaniae dicuntur. Eo planè modo, quo majores deceptiones vocantur, *Deceptiones falsæ, Incantationes falsæ, Illusiones falsæ,* non quòd in se non contineant veram deceptionem, sed quia illam occultant. Itaque noli flectere oculos ad tales infanias, ne te quoque decipiant. Sufficiat tibi nôsse esse infanias, quas olim illi ipsi nimium quantum cognoscent, qui nunc pro sapientiâ reputant: *Cum sint ligna inaurata & inargentata,* dicebat quondam de Idolis propheta, *scietur postea, quia falsæ sunt.* Bar. 6. 50. Idem dici potest de his infanijs. Sunt modo tectæ, sunt quasi inauratæ, & inargentatæ. Quid porro? nonne tempus veniet, quod fraudem detegat? audi, quomodo illorum sectatores vociferentur è profundo inferni: *Ergo erravimus à viâ veritatis, & sol intelligentiæ non est ortus nobis.* Sap. 5. Nisi quòd hi infani soli tribuant, quòd erraverint.

II.

Ego Dominus DEUS tuus docens te utilia. Isa. 48. v. 17.

1. Considera honorem singularem, quo DEUS te dignatur, dum ipse esse tibi vult magister orandi: ibi scholam tibi aperit, in quâ singulari quodam modo te observat, te dirigit, te

instruit, ut dicere de se possit: *Ego Dominus DEUS tuus docens te.* Quando tibi de Cathedris loquitur, ipse sine dubio est, qui te erudit, sed ad modum Præceptoris publici, qui simul pluri-